

تحلیلی بر مشارکت شهروندان و امکانات فناوریانه خدمات رسان در مدیریت شهری فناور محور (از دیدگاه شهروندان کلانشهر تبریز)

میثم دیداریان - دانشجوی دکتری گروه شهرسازی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.
رسول درسرخوان* - استادیار گروه شهرسازی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تحلیل دو رکن اساسی مدیریت شهری فناور محور، در شهر مورد مطالعه (تبریز) به روش تحقیق توصیفی - تحلیلی، از نوع تحقیقات کاربردی - توسعه ای صورت پذیرفت که جامعه آماری، شهروندان تبریز و حجم نمونه، (با فرمول کوکران) ۳۸۰ نفر از شهروندان و ۳۰ نفر از متخصصان مربوطه بوده و جهت گردآوری اطلاعات از دو روش کتابخانه ای و میدانی و برای سنجش و تایید پایایی گویه های متغیرها، از ضریب آلفای کرونباخ (مقدار آلفا: ۰/۸۹۱) و از روش نمونه گیری خوشه ای یک مرحله ای به صورت تصادفی و نرم افزار SPSS و آزمون تی تک نمونه ای استفاده شد که نتایج بدین شرح می باشد؛ تلفن همراه هوشمند، دسترسی به کامپیوتر، خودپرداز، پیشخوان دولت، کافی نت، پایانه فروش، دفاتر ارائه خدمات کامپیوتری، پلیس ۱۰+ و نرم افزارهای خدمات رسان، امکانات فناوریانه خدمات رسان بوده و شهروندان توانایی مشارکت (با میانگین کل ۳/۲۵ و سطح معناداری ۰/۰۰۱ و $t=378/3$) و امکانات حاضر در این شهر تا حد قابل قبولی بهره وری کافی (با میانگین کل ۳/۷۳ و سطح معناداری ۰/۰۳۶ و $t=73/3$) در این نظام را دارند. **واژگان کلیدی:** امکانات فناوریانه خدمات رسان، کلانشهر تبریز، مدیریت شهری فناور محور، مشارکت شهروندان.

Analysis of citizen participation in urban management technology-based service and technological features (from the perspective of the citizens of Tabriz)

Abstract

This study aimed to analyze the two basic pillars of technology-based urban management, in the study (Tabriz) using descriptive research - analysis of applied research - development was performed. The population, the citizens of Tabriz and the sample size (the sample) 380 citizens and 30 experts and to gather information from library studies and field and for measuring and verifying the reliability of the statements of variables, alpha alpha (alpha: 891/0) and a stage cluster sampling random one-sample t-test was used SPSS software. Results are as follows; smart mobile phone, computer access, ATM, Dolat, cafe, POS, offices, computer services, police and 10+ software, service, technical service facilities and citizens are able to participate (with an average of 25.3 and $P=0.001$ and $t=378/3$) and facilities in the city to an acceptable level of productivity enough (with an average of 73/3 and $t=0.036$ and a significance level of 0.001) in with this system.

Keywords: technological facilities service provider, Tabriz, technology-based urban management, citizen participation.

در عصر حاضر رشد چشمگیر و شتابان شهرنشینی و شهرگرایی و تقاضای روز افزون خدمات، زیرساخت ها و تکنولوژی های نوین برای بهبود کیفیت زندگی شهروندان به ویژه در کشورهای در حال توسعه، اداره شهرها را با چالش های جدی مواجه ساخته است. در این بین، چنانکه شهر به مثابه یک سازمان قلمداد گردد لازم است که در راس آن و به منظور اداره امور شهر از فنی استفاده گردد که همان مدیریت شهری است (شیعه، ۱۳۸۲، ص ۳۹). مهمترین هدف مدیریت شهری را می توان در ارتقای شرایط کار و زندگی جمعیت ساکن، در قالب اقشار و گروه های مختلف اجتماعی و اقتصادی و حفاظت از حقوق شهروندان، تشویق به توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار و حفاظت از محیط کالبدی دانست (سعیدنیا، ۱۳۷۹، ص ۴۹). بسیاری از شهرها تلاش می کنند تا بر اساس اصول توسعه پایدار به یک توسعه شهری با مسئولیت اجتماعی، دوستدار طبیعت و موفق از نظر اقتصادی در آینده نایل آیند (عظیمی و همکاران، ۱۳۹۴، ص ۹۰). در پروسه توسعه شهری که هدف نهایی، حل چالش های پیش رو مدیریت شهری و ارائه خدمات پایدار به شهروندان است، مشارکت شهروندان در اداره امور شهری می تواند به عنوان روشی کارآمد در راستای رسیدن به آن هدف باشد. مشارکت شهروندان نقش اساسی در ایجاد جامعه سالم و قدرتمند دارد برای این که آنها را قادر می سازد تا دسترسی برابر و بیشتری به منابع داشته باشند (Foster, Fishman, et al, ۲۰۰۹).

مشارکت از الزامات زندگی شهری است و هنگامی تحقق می یابد که شهرنشینان از حالت زندگی فردی درآمده و با احساس مسئولیت جمعی به شهروند بدل شوند (Halachmi, ۲۰۱۱). در گذشته مشارکت اغلب به عنوان دخالت و یک نوع مانع محسوب می شد، اما امروزه مشارکت شهروندان به عنوان جزء لازم در برنامه ریزی و توسعه شهری و همچنین بخشی از مدیریت خوب شهری مورد شناسایی و پذیرش قرار گرفته است.

مدیران و برنامه ریزان شهری همواره سعی کرده اند تا با جلب مشارکت های مردمی به اهداف خود در زمینه اجرای طرح ها و برنامه ها به نحو ممکن نایل آیند (عظیمی و همکاران، ۱۳۹۴، ص ۱۹۰). از سوی دیگر با توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) در جهان و همگانی شدن فضاها و شبکه های مجازی و بهره مندی کلیه دستگاهها، مراکز عمومی و خصوصی از تکنولوژی های ارتباطاتی، مدیریت شهری نیز دچار تحول گشته و مدیریت شهری فناور محور شکل گرفته است. مدیریتی که حداکثر استفاده را از فناوری های نوین اطلاعاتی و ارتباطاتی جهت نظارت، خدمت رسانی، هدایت و کنترل امور شهری به عمل می آورد. یکی از اساسی ترین مقوله های مطرح در مدیریت شهری فناور محور، امکانات خدمات رسان پیشرفته و افزایش مشارکت شهروندان در اداره امور شهرها می باشد. مشارکت شهروندان یکی از پایه های اصلی دموکراسی محسوب می گردد و استقرار چنین نظامی به مفهوم نقش شهروندان در امور عمومی (Hsiao, ۲۰۰۳) می باشد که نقطه قوت مدیریت شهری فناور محور است. لذا، تحلیل مدیریت شهری فناور محور و موشکافی مسائل اساسی آن از جمله مشارکت شهروندان و امکانات فناورانه خدمات رسان، مبنای اجرای پژوهش حاضر گردید تا با انتخاب یکی از کلانشهرهای صنعتی و بزرگ کشور، شهر تبریز، به دنبال یافتن پاسخ به این سوالات باشیم که؛ امکانات فناورانه خدمات رسان در شهرهای ایران چه مواردی می توانند باشند؟، کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان چه میزان است؟ و سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور چه میزان می باشد؟

۱-۲- اهمیت و ضرورت موضوع

تجربه کشورهای مختلف جهان در اداره شهرها نشان می دهد، اداره شهرها به نحو مطلوب در بسیاری موارد از توان دولت خارج است. موفقیت در این امر در گرو مشارکت مردم و نهاد های محلی است و تنها با جلب اعتماد عمومی، تشویق مردم در مراحل

مختلف و استفاده از مشاوره عمومی باعث می شود که مدیریت شهرها تا حدود زیادی در تدوین اهداف و قابلیت های اجرایی با موفقیت همگام باشد و در نهایت بتوانند با تکیه بر داده های موثق، و با اتکا به پشتوانه مردم، موفقیت خود را تضمین کنند (علیزاده و همکاران، ۱۳۹۳، ص ۶۳). مشارکت عمومی حفاظت از منافع عمومی، برابری و کارآیی شبکه مدیریت شهری را تضمین میکند. مشارکت عمومی در موفقیت پروژه های شهرسازی بسیار اهمیت دارد برای این که پروژه های شهرسازی نهایتاً بخشی از زندگی عمومی مردم می شود (Counsell, et al, ۲۰۰۵, Barton, et al, ۲۰۰۶). هرچه مشارکت عمومی در پروژه های شهرسازی زودتر و وسیع تر شود، احتمال موفقیت این رشد و توسعه بیش از حد شهرها و گستردگی امور شهری در دهه های گذشته، لزوم مشارکت شهروندان در اداره امور شهری و اجرای موفق پروژه های توسعه شهری را به یک امر اجتناب ناپذیر تبدیل نموده است. از طرف دیگر پیچیده تر شدن مسائل و تنوع زیاد شهری، استفاده از امکانات نوین فناوری یا الکترونیکی را در مدیریت شهری ضروری کرده به گونه ای که اداره امروز شهرها و مراکز سکونتگاهی بدون استفاده از این امکانات غیر ممکن است (عظیمی و همکاران، ۱۳۹۴، ص ۱۹۱). بنابراین موفقیت اداره شهرهای امروزی در گرو مدیریت شهری فناور محور است، مدیریتی مبتنی بر فناوری های نوین به ویژه فناوری اطلاعات و ارتباطات با اهداف خدمات رسانی سریع، دقیق و کامل به شهروندان که امکانات فناورانه خدمات رسان و مشارکت شهروندان رکن اساسی آن در رسیدن به هدف نهایی، یعنی ایجاد شهری پایدار، سالم و پویا می باشد. لذا با مبنا قرار دادن رویکرد فوق، می توان به اهمیت و ضرورت اجرای پژوهش حاضر پی برد.

۳-۱- اهداف تحقیق

پژوهش حاضر در صدد بررسی تحلیلی مشارکت شهروندان و امکانات فناورانه خدمات رسان در نظام مدیریت شهری فناور محور است که جهت نیل به

مسائل و نتایج مد نظر اهداف زیر، سرلوحه تحقیق قرار گرفته است:

- بررسی امکانات فناورانه خدمات رسان در مدیریت شهری فناور محور
- سنجش کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان
- بررسی میزان آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور

۴-۱- پیشینه پژوهش

در این بخش به مهم ترین پژوهش هایی که در ارتباط با موضوع تحقیق ما در ایران صورت پذیرفته است می پردازیم:

۱. پژوهش دکتر مسعود تقوایی و همکارانش (۱۳۸۸)، با موضوع: «تحلیلی بر سنجش عوامل موثر بر مشارکت شهروندان در مدیریت شهری» که در منطقه ۴ شهر تبریز صورت پذیرفته و نتایج زیر بدست آمده است:
۱- ارزیابی شهروندان از پیامد های مشارکت مثبت بوده، بیشتر شهروندان معتقد بودند که می توانند با مشارکت در مدیریت شهری تاثیرگذار باشند. مطالعات بدست آمده نشان می دهد که بیشترین مشارکت برگزاری مراسم و جشن های محلی و کمترین مشارکت مربوط به اطلاع رسانی مشکلات به مدیران شهری بوده است؛ ۲- هرچه میزان رضایت مندی افراد از خدمات رسانی مدیران شهری بیشتر باشد، به همان میزان تمایل به مشارکت در مدیریت شهری افزایش می یابد که این میزان مشارکت در محدوده مورد مطالعه ۰/۴۲ است؛ ۳- مطالعات بدست آمده نشان می دهد که هر چه احساس مالکیت؛ یعنی مدت زمان سکونت و نوع مالکیت (ملکی) بیشتر باشد، به همان اندازه مشارکت افزایش پیدا می کند. مطالعات صورت گرفته، نشان دهند این است که در محدوده مورد مطالعه، احساس مالکیت ۰/۴۸ درصد تعیین کننده مشارکت در مدیریت شهری بوده است؛ ۴- و اینکه وضعیت اقتصادی و اجتماعی شهروندان بر مشارکت تعیین کننده است، که با بررسی متغیرهای اقتصادی و اجتماعی مشخص شد با بهتر شدن وضعیت اقتصادی و

اجتماعی میزان مشارکت هم بالا می رود.

۲. پژوهش علوی تبار و همکارانش (۱۳۷۹)، با موضوع «مشارکت در اداره امور شهرها، بررسی الگوی مشارکت شهروندان در اداره امور شهر تهران» صورت پذیرفته که: مشتمل بر سه بخش است. در بخش اول تعریف مشارکت از نگاه نظری و مفهومی فراهم می آید. در بخش دوم ضمن تعریف مشارکت سنتی و جدید، الگوهای کلی آن در ایران بررسی می شود افزون بر آن چگونگی ایجاد شوراهای اسلامی شهرها، اهداف و وظایف این شوراها ذکر می گردد ولی به شوراییاری ها توجهی نمی گردد. بخش سوم به بررسی تجارت جهانی الگوهای مشارکت شهروندان اختصاص یافته که طی جلوه هایی از مشارکت ذیل این مقولات بررسی و تبیین می شود: ۱- مشارکت در مدیریت و تصمیم گیری شهری، ۲- مشارکت در آبادانی شهر، ۳- مشارکت در تامین ایمنی شهر، ۴- مشارکت در بهبود محیط شهری.

۳. پژوهش دکتر علیزاده و همکارانش (۱۳۹۳) با موضوع «بررسی نقش و مشارکت مردم در اداره امور شهری» که در منطقه ۱۰ شهرداری مشهد انجام شده و نتایج زیر بدست آمده است: بر اساس تجزیه و تحلیل صورت گرفته با روش توصیفی - تحلیلی؛ مشخص شد که نقش مردم در اداره امور شهر (منطقه ۱۰ شهرداری مشهد) به ترتیب اولویت در مشارکت ذهنی - معنوی با ۴۲٪، مشارکت سیاسی با ۳۴٪، مشارکت فیزیکی با ۲۷٪، مشارکت مالی با ۲۳٪ و مشارکت ابزاری با ۳٪ مشارکت در رتبه های اول تا پنجم قرار گرفتند. میزان مشارکت کلی که حاصل تلفیق میزان مشارکت در نقش های پنجگانه فوق بود نیز با ۲۶٪ مشارکت نسبتاً کم ارزیابی گردید.

۴. پژوهش دکتر بابانسیب و همکارانش (۱۳۹۳) با موضوع: «تحلیلی بر شاخص های شهروند الکترونیکی از نظر شهروندان در شهر تبریز» صورت گرفته که: یافته های پژوهش حاکی از آن است که کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات ICT و مراکز خدمات رسانی الکترونیکی، پس از انجام آزمون تی تک نمونه ای،

میانگین و میزان T به ترتیب برابر با ۳/۱۹ و ۵/۱۳ بوده که دسترسی نسبتاً مناسبی را به این امکانات نشان می دهد. از نظر شاخص های شهروند الکترونیکی میانگین بدست آمده ۲/۷۹ با در نظر گرفتن زیرساخت ها؛ در سطح مطلوبی قرار دارد. با توجه به تجربه استفاده از ICT، بالای ۷۹ درصد شهروندان موافق با ضرورت استفاده از ICT و ایجاد شهر الکترونیک هستند؛ در نتیجه رابطه معناداری بین آمادگی الکترونیکی شهروندان و پذیرش اثرات استفاده از ICT و گسترش شهر الکترونیک وجود دارد، شدت همبستگی $r=0/433$ حاکی از رابطه مثبت و رو به بالای بین این دو متغیر است. بنابراین شهروندان ضمن متوجه بودن به ضرورت آموزش هایی با متد و محتوایی نوین، نقش ICT را کاربرد بسیار ارزشمندی به منظور تجربه زندگی بهتر می دانند.

۵. پژوهش دکتر عظیمی و همکارانش (۱۳۹۴) با موضوع: «ارزیابی عوامل موثر بر مشارکت الکترونیکی شهروندان در مدیریت امور شهری» در شهر رشت انجام شده که مهمترین یافته های تحقیق نشان داده است: دانش و اطلاعات شهروندان، احساس تعلق و تعهد، تصور ذهنی از پیامدهای مشارکت، زیرساخت های الکترونیکی شهر و سودآور بودن فعالیت مشارکت بیشترین نقش را از لحاظ درجه اهمیت در بین متغیر های انتخابی برای مشارکت الکترونیکی شهروندان داشتند. رضایت مندی، اعتماد شهروندان، وضعیت اقتصادی و احساس مالکیت به عنوان عوامل موثر دیگر با درجه پایین تری از اهمیت در مقایسه با دیگر عوامل شناسایی شدند.

۵-۱- سوال ها و فرضیه ها

در پژوهش حاضر در پی یافتن پاسخ سوالات زیر هستیم: ۱- امکانات فناورانه خدمات رسان در شهرهای ایران چه مواردی می توانند باشند؟ ۲- کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان چه میزان است؟ ۳- سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور چه میزان می باشد؟ همچنین می توان گفت این تحقیق در راستای بررسی فرضیات زیر تدوین شده است: ۱- بنظر می

جدول ۱. ضریب آلفای کرونباخ برای گویه‌های هر یک از متغیرها

ردیف	متغیرهای تحقیق	گویه های تحقیق	ضریب پایایی
۱	امکانات فناوریانه خدمات رسان	۱- دستگاه خود پرداز (عابر بانک)؛ ۲- دستگاه پایانه فروش (کارت خوان پوز)؛ ۳- کافی نت؛ ۴- پلیس +۱۰ و خدمات الکترونیک انتظامی؛ ۵- دفاتر پیشخوان دولت؛ ۶- تلفن همراه هوشمند (با قابلیت نصب و راه اندازی نرم افزارهای خدمات رسان)؛ ۷- دسترسی به لپ تاپ، کامپیوتر و اینترنت در منزل؛ ۸- دفاتر ارائه خدمات کامپیوتری، نرم افزاری و اینترنتی؛ ۹- نرم افزارهای خدمات رسان.	۰/۸۶۳
۲	نحوه مشارکت شهروندان در نظام مدیریت شهری فناوری محور	۱- میزان آشنایی به کامپیوتر؛ ۲- میزان آشنایی به تلفن همراه هوشمند؛ ۳- کار با کامپیوتر / لپ تاپ؛ ۴- استفاده از اینترنت؛ ۵- استفاده از نرم افزارهای خدمات رسان؛ ۶- استفاده از ایمیل و شبکه های ارتباطی مجازی؛ ۷- استفاده از خدمات الکترونیکی بانکها (همراه بانک، اینترنت بانک و...)؛ ۸- میزان استفاده از خرید و فروش الکترونیکی (تجارت الکترونیکی)؛ ۹- استفاده از آموزش مجازی (دوره های کوتاه مدت، بلندمدت، دانشگاه مجازی و...)؛ ۱۰- انجام تحقیقات علمی از طریق اینترنت؛ ۱۱- استفاده از سرگرمی های مجازی (بازی، رخدادهای ورزشی، شبکه های اجتماعی، خدمات مذهبی و فرهنگی و...)؛ ۱۲- استفاده از خدمات پزشکی مجازی (رزرو نوبت، مشاوره، اطلاعات پزشکی و دارویی، پیشگیری از بیماری ها و...)؛ ۱۳- دسترسی به رسانه های مجازی، اخبار و رویدادهای شهری و کشور از طریق اینترنت؛ ۱۴- بهره مندی از خدمات الکترونیکی مسافرتی (رزرو بلیط، هتل و...)؛ ۱۵- شرکت در آموزش های علمی-کاربردی فناوری اطلاعات و ارتباطات؛ ۱۶- میزان آشنایی به خدمات الکترونیکی دولت و نحوه کار با آن ها؛ ۱۷- مدیریت زمان به کمک فناوری های نوین؛ ۱۸- میزان استفاده از دفاتر پیشخوان دولت، پست بانک، عابر بانک و...	۰/۹۰۱

مدیریت شهری

فصلنامه مدیریت شهری
Urban Management
شماره ۴۷ تابستان ۹۶
No.47 Summer 2017

۳۸۵

نفر می باشد. بنابراین حجم نمونه، با استفاده از فرمول برآورد نمونه کوکران برابر ۳۲۲ نفر شد، که برای اطمینان بیشتر با ۱۰ درصد افزایش، تعداد نهایی نمونه آماری به ۳۸۰ نفر افزایش یافت. همچنین جهت بررسی های تخصصی و بهره مندی از دیدگاه اساتید و کارشناسان، حجم نمونه ای ۳۰ نفری از متخصصان حوزه های شهرسازی، فناوری اطلاعات و ارتباطات و مدیریت شهری در دانشگاه های تبریز مدنظر قرار گرفت. برای گرد آوری اطلاعات از دو روش کتابخانه ای و میدانی استفاده گردید که در روش کتابخانه ای، کتب، مقالات و مجلات علمی پژوهشی و پژوهش های مرتبط با موضوع مورد بررسی قرار گرفت و در روش میدانی اقدام به تهیه پرسشنامه کردیم که برای سنجش اعتبار وسیله اندازه گیری، ابتدا پرسشنامه مقدماتی آماده و توسط تعدادی از متخصصان مربوطه

رسد عابر بانک ها، دستگاه های پوز، دفاتر خدمات الکترونیکی انتظامی و پیشخوان دولت از امکانات فناوریانه خدمات رسان در شهرهای ایران باشند. ۲- بنظر می رسد کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناوریانه خدمات رسان در سطح مناسبی باشد. ۳- بنظر می رسد سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناوری محور در حد مطلوب باشد.

۱-۶ روش تحقیق

پژوهش حاضر با توجه به هدف، از نوع تحقیقات کاربردی- توسعه ای بوده و از نظر ماهیت و روش، تحقیقی توصیفی و تحلیلی می باشد. جامعه آماری شهروندان ساکن در مناطق دوازده گانه شهرداری تبریز در نظر گرفته شده است که بر اساس آمار سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰، برابر یک میلیون و چهارصد و نود و چهار هزار و نهصد و هشت

شهرسازی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، مدیریت شهری: به تعداد ۳۰ نفر) بررسی شد و اعتبار صوری پرسشنامه با حذف و اصلاح برخی از گویه ها بدست آمد. برای سنجش پایایی گویه ها، از ضریب آلفای کرونباخ استفاده گردید (جدول شماره ۱). همچنین برای نمونه برداری از مناطق ۱۲ گانه شهر تبریز، ابتدا به روش وزن دهی با توجه به جمعیت هر منطقه، نمونه مورد نظر برای هر منطقه مشخص شد و سپس با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای یک مرحله ای به صورت تصادفی از شهروندان مناطق پرسش گردید.

۱-۷- معرفی متغیرها و شاخص ها

جهت استخراج متغیرها و شاخص های تحقیق به صورت زیر اقدام شد: ابتدا به روش کتابخانه ای، پژوهش های قبلی مورد بررسی قرار گرفت که در این راستا، از متغیرهای معرفی شده توسط دکتر رسول بابا نسب و دکتر اصغر ضرابی (۱۳۹۳) و تحقیقات قبلی نگارنده (۱۳۹۲) بهره جسته و با طراحی پرسشنامه مقدماتی در خصوص انتخاب شاخص ها و متغیرهای مورد نظر و بررسی توسط تعدادی از متخصصان مربوطه (شهرسازی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، مدیریت شهری: به تعداد ۳۰ نفر)، اعتبار صوری متغیرها با حذف و اصلاح برخی از گویه ها بدست آمد. برای سنجش پایایی گویه ها، از ضریب آلفای کرونباخ استفاده گردید که مقدار آلفای محاسبه شده برای همه گویه های مورد استفاده ۰/۸۹۱ بدست آمد که با توجه به نزدیک بودن این ضریب به عدد یک، نشان از اعتبار علمی آن و حاکی از انسجام درونی بیشتر گویه ها بوده است. همچنین جدول شماره (۱) نشان داد، برای همه متغیرهای معرفی شده، مقدار آلفای کرونباخ بالاتر از ۰/۷ است که بیانگر انتخاب صحیح شاخص ها و متغیرهای مدنظر می باشد.

۱-۸- محدوده و قلمرو پژوهش

جهت آزمون و بررسی کامل و دقیق فرضیه ها، اقدام به انتخاب مطالعه موردی (کلانشهر تبریز) کردیم. تبریز، یکی از شهرهای بزرگ ایران و مرکز استان آذربایجان

شرقی است. این شهر، بزرگ ترین شهر منطقه شمال غرب ایران و مناطق آذری نشین بوده و مرکز اداری، ارتباطی، بازرگانی، سیاسی، صنعتی، فرهنگی و نظامی این منطقه شناخته می شود و یکی از پل های ارتباطی کشور با کشورهای توسعه یافته و اروپایی می باشد که اصلی ترین دلایل انتخاب این محدوده برای پژوهش حاضر است. (شکل شماره ۱) جمعیت تبریز در سال ۱۳۹۰ خورشیدی بالغ بر ۱/۴۹۴/۹۹۸ نفر بوده که این رقم با احتساب جمعیت ساکن در حومه شهر به حدود ۱/۸ میلیون نفر می رسد. این شهر در غرب استان آذربایجان شرقی و در منتهی الیه مشرق و جنوب شرق جلگه تبریز قرار گرفته است. این شهر از سمت شمال به کوه های پکه چین و عون بن علی، از سمت شمال شرق به کوه های گوزنی و باباباگی، از سمت شرق به گردنه پایان و از سمت جنوب به دامنه های رشته کوه سهند محدود شده است (حداد عادل، ۱۳۸۰).

۲- مفاهیم، دیدگاه ها و مبانی نظری تحقیق

۲-۱- مدیریت شهری

پیدایش شهرها، تکامل و رشد آنها، نتیجه شمار زیادی از تصمیم های فردی است که افراد برای تعیین محل زندگی، کار، برپایی شرکت، تامین منابع، تفریح، تحصیل و مانند آن می گیرند. در شبکه ای پیچیده از تبادل و همکاری متقابل، هر یک از این تصمیم ها به شیوه مستقیم یا غیر مستقیم بر بسیاری دیگر اثر متقابل می گذارد. مهمترین و تاثیرگذارترین این تصمیمات، مربوط به مدیران شهری می باشد، تصمیماتی بر مبنای مدیریتی جامع و پیچیده برای حل مشکلات شهری و رفع نیازهای شهروندان تحت عنوان «مدیریت شهری». مدیریت شهری مفهومی کم و بیش نوین است که با شهرنشینی فزاینده و موج برنامه های تمرکز زدایی در دهه های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ اهمیت پیدا کرده است. در دهه های اخیر دانشمندان و پژوهشگران بسیاری در خصوص کارکردها و تعاریف مدیریت شهری نظریه داده اند که در زیر به پاره ای از آن ها اشاره می کنیم:

۱- چارچیل (۱۹۸۵) با تاکید بر ایده پیچیدگی

شکل ۱. نقشه استان آذربایجان شرقی و شهر تبریز

مدیریت شهری

فصلنامه مدیریت شهری
Urban Management
شماره ۴۷ تابستان ۹۶
No.47 Summer 2017

۳۸۷

و مباحث منفرد شهر و تقویت ظرفیت سازمان های دولتی و سایر بازیگران به منظور توانمند کردن آنها در انجام وظایفشان در فرآیند مدیریت شهر است (زاهدی، ۱۳۷۹، ص ۱۷).

۵- چاکرابارتی (۲۰۰۱) معتقد است، با اتخاذ یک رویکرد مدیریت یکپارچه با اصولی منعطف و در نظر گرفتن عدم اطمینان و پویایی های محیط شهری، می توان به عدالت در حل و رفع منافع پیچیده و ذینفعان متعدد دست یافت (Chakrabarty, ۲۰۰۱: ۳۳۵).

۶- استوارت (۲۰۰۶) اعلام می کند، برای دستیابی به کارآیی، برابری، مشارکت، پاسخ گویی مدیران و امنیت شهر در فرآیندهای مدیریت یک شهر، حکمروایی شایسته شهری پیشنهاد مناسبی است (Stewart, ۲۰۰۶: ۲۰۰).

۷- دیک به نقل از کلینک و براستا (۲۰۰۶) بیان می کند، مدیریت شهری مدرن عبارت است از فرآیند ایجاد، اجرا، هماهنگی و ارزیابی استراتژی های یکپارچه به کمک مقامات شهری با در نظر گرفتن اهداف عملیاتی بخش خصوصی و منافع شهروندان، در چارچوب سیاستی که در سطوح بالاتر حکومت برای

فزاینده، معتقد است که مدیریت شهری تنها به کنترل سیستم شهر اشاره ندارد بلکه به روابط رفتاری و فرایندی فعالان بی شمار و تعاملات ساکنین با یکدیگر و با حکومت و با اداره کنندگان شهر نیز مربوط است (کازمیان و همکاران، ۱۳۹۰، ص ۲۹).

۲- بیکر (۱۹۸۹) می گوید، به دلیل پاسخ ساده ای که ساختارهای بخشی به طبیعت شدیداً پیچیده شهرهای به سرعت در حال رشد می دهند، لازم است مدیریت شهری دید وسیع تری نسبت به مسائل داشته باشد (برک پور و همکاران، ۱۳۸۸، ص ۷۹).

۳- مک گیل (۱۹۹۸) اعلام می کند، برای تعریف مدیریت شهری باید بدانیم نیروی محرکه شهر چیست، راهی پیدا کنیم که ضمانت کند پیچیدگی سازمانی موجود مدیریت شهری با پیچیدگی مسائل شهری منطبق است و اطمینان حاصل کنیم که میان استراتژی اعلام شده رسمی و لازم الاجرا و توانایی عملیاتی موجود مدیریت شهری تطابقی وجود دارد (McGill, ۱۹۹۸: ۴۶۹).

۴- شابر جیما (۱۹۹۸) می گوید، مهمترین وظیفه مدیریت شهری، پاسخ گویی اثربخش به مشکلات

تحقق پتانسیل توسعه اقتصادی پایدار تدوین می شود (کاظمیان و همکاران، ۱۳۹۰، ص ۲۹).

۸- از نظر وان دیک (۲۰۰۶) مدیریت شهری عبارت است از: تلاش برای هماهنگی و یکپارچگی فعالیت های بخش عمومی و اقدامات بخش خصوصی برای پرداختن به مشکلات اصلی که ساکنان شهرها با آنها روبه رو هستند و ایجاد شهری رقابتی تر، منصفانه تر و پایدارتر. مدیریت شهری چندبخشی و چندکنشگره است و باید با توجه به بنیان های اقتصادی شهر، محیط زیست، مشارکت و عدالت میان شهروندانش مورد مذاقه قرار گیرد؛ با وجود این جهان پویاست و بنابراین، مدیران شهری همواره با چالش های جدیدی روبه رو خواهند بود (کاظمیان و همکاران، ۱۳۹۰، ص ۳۵).

۲-۲- شهر الکترونیک

پیشرفت علوم و فناوری اطلاعات و توسعه روزافزون اینترنت در هزاره سوم، عمده ترین محور تحول و توسعه در جهان بوده و باعث تغییرات اساسی در جوامع بشری و زندگی افراد شده است. در این راستا، شهرهای امروزی، تجلی گاه چهره نوین زندگی در عصر ارتباطات و نقطه تمرکز خدمات گوناگون، تعاملات فرهنگی، اجتماعی و تراکنش های اقتصادی، نیازمند بکارگیری فناوری های نوین اطلاعاتی و ارتباطی است. لذا در این راستا تاثیرات فناوری اطلاعات، متخصصان و برنامه ریزان شهری و فناوری اطلاعات را برآنداشته است که در پژوهش های علمی، تحقیقاتی و کاربردی خود به مقوله شهر مبتنی بر فناوری اطلاعات، یعنی شهر الکترونیک یا شهر هوشمند و ماحصل آن بیش از پیش توجه نمایند (دیداریان، ۱۳۹۲، ص ۴۳). شهر الکترونیک تعاریف بسیاری دارد که به دو مورد آن در زیر اشاره می نماییم:

۱- شهر الکترونیک عبارت است از امکان دسترسی الکترونیکی شهروندان به کلیه ادارات، اماکن درون شهری و دستیابی به اطلاعات مختلف مورد نیاز به صورت شبانه روزی، هفت روز هفته، به شیوه ای با ثبات، قابل اطمینان، امن و محرمانه (جلالی، ۱۳۸۲، ص ۴۷).

۲- شهری است پیشرفته با دو فضای مجازی و واقعی که در آن فناوری اطلاعات و ارتباطات به کلیه مراتب شهری اعم از مدیریت شهری، اقتصاد، آموزش، کالبد شهری، بهداشت و درمان، گردشگری، سرگرمی، حمل و نقل و ... نفوذ کرده و باعث تحول در سیستم های شهری، عملکرد و خدمات آنان شده است بطوریکه ادارات، سازمانها، شهرداریها، بانکها، شرکتهای عمومی و خصوصی اقدام به ارائه خدمات الکترونیکی می نمایند و شهروندان می توانند در فضای مجازی به خدمات و اطلاعات مورد نیاز خود در هر مکان و زمانی به شیوه های با ثبات، قابل اطمینان، با امنیت تمام و بطور محرمانه به صورت شبانه روزی دسترسی داشته باشند و در فضای واقعی نهادهای شهری با استفاده از تکنولوژی های هوشمند (مانند خدمات الکترونیکی شهری، چراغ های راهنمایی، خیابان های هوشمند و دوربین های هوشمند و...) می توانند با ارائه خدمات سریع، دقیق و مطمئن به شهروندان، حرکت جمعیت شهری را کنترل و مدیریت نموده تا شهری پیشرفته، آرام، پاکیزه، سالم، شهروندپسند و پایدار داشته باشند (دیداریان، ۱۳۹۲، ص ۴۸).

۲-۳- شهروند الکترونیک

افرادی که از خدمات شهر مجازی یا شهر هوشمند استفاده می نمایند بعنوان شهروند این شهر یعنی شهروند الکترونیک شناخته می شوند، از شهروند الکترونیک تعاریف بسیاری بیان شده است از جمله: تعریف جلالی (۱۳۸۲): شهروند الکترونیک فردی است که با فناوری اطلاعات آشنایی داشته باشد و بتواند از خدمات الکترونیکی یک شهر الکترونیک استفاده کند. تعریف متواضع (۱۳۸۴): کسی که از حداقل دانش لازم در رابطه با مفاهیم پایه ICT، حداقل توانایی لازم بکارگیری سیستم عامل ویندوز و واژه پرداز میکروسافت، توانایی کافی برای برقراری ارتباط با اینترنت و وب جهانی گستر، توانایی مبادله پیام های الکترونیکی از طریق پست الکترونیکی، توانایی کشف اطلاعات مورد نیاز، توانایی رویارویی با پیامد های منفی اینترنت را داشته باشد، شهروند الکترونیک است.

تعریف طباطبائی (۱۳۸۶): شهروند الکترونیکی کسی است که توانایی شناخت و انجام امور روزمره از طریق اینترنت و مقابله با پیامدهای منفی آن را دارا باشد. تعریف نگارنده (۱۳۹۲): شهروند الکترونیک فردی است که حداقل دانش لازم در رابطه با فناوری اطلاعات، اینترنت و خدمات الکترونیکی ارائه شده در شهر توسط دولت (ادارات)، شهرداری ها، بانکها، سازمانها و شرکت ها را داشته باشد و با نحوه کار کردن و استفاده از این خدمات آشنا بوده و بتواند نیازهای روزمره خود از جمله پرداخت قبوض، خریدهای آنلاین، انجام عملیات بانکی، رزرو بلیط و هتل، دسترسی به موارد علمی - تخصصی و نیازهای اطلاعاتی، اخبار، تفریح و سرگرمی و... را رفع نماید، همچنین قادر باشد در فضای مجازی امنیت اطلاعاتی خود را حفظ کند.

۲-۴- مشارکت

بطور کلی، مشارکت درگیری ذهنی و عاطفی اشخاص در موقعیت های گروهی است که آنان را بر می انگیزد تا برای دست یابی به هدف های گروهی یکدیگر را یاری دهند و در مسئولیت کار شریک شوند (طوسی، ۱۳۷۰، ص ۴۳). در این بین، علیزاده و همکارانش (۱۳۹۳) در مقاله ای تحت عنوان «بررسی نقش و مشارکت مردم در اداره امور شهری» نظریه های متعددی که در زمینه مشارکت و مدیریت شهری مشارکتی از نیمه دوم دهه ۱۹۶۰ مطرح شده بود را جمع بندی نمودند که در زیر مختصراً به آن اشاره می نمایم:

۱- نظریه مشارکتی جان ترنر: هنگامی که دولت مرکزی در امور اجتماعات محلی دخالت می کند هم نیازهای واقعی این جوامع برای دولت مرکزی نهفته است و هم با کنار گذاشتن مردم محلی توان و امکانات آن از دست می رود. وی با طبقه بندی اصولی انواع مشارکت در جدول معروف خود، کمک شایانی به شکل گیری نظریه مشارکت کرده است (علوی تبار، ۱۳۷۹، ص ۶۵).

۲- نظریه مشارکتی جیمز میجلی: براساس پاسخ و اقدام دولت ها به مشارکت، آن را به چهار نوع (شیوه ضد مشارکتی، شیوه مشارکت هدایت کننده، شیوه

مشارکت فزاینده و شیوه مشارکت واقعی) تقسیم نمود (حیبی و سعیدی رضوانی، ۱۳۸۴، ص ۱۸).

۳- نظریه مشارکتی شری ارنشتاین: وی مشارکت شهروندی را با تعبیر قدرت شهروندی بکار گرفت و در توضیح آن از نردبان مشارکت با محوریت (قدرت شهروندان، مشارکت جزئی و محرومیت شهروندان) استفاده نمود (عدالت خواه، ۱۳۷۵، ص ۳۷).

۴- نظریه مشارکتی دیوید دریسکل: وی معتقد بود، مشارکت بر سه اعتقاد ذیل مبتنی است: الف) توسعه، در وهله اول و پیش از همه، باید به نفع ساکنان محلی باشد. ب) مردمی که در محدوده مورد برنامه ریزی زندگی می کنند، دقیق ترین اطلاعات را درباره آن محدوده دارند. ج) مردمی که بیشترین تاثیرات را از تصمیمات می پذیرند، سهم بیشتری برای مشارکت در تصمیم گیری دارند (علیزاده و همکاران، ۱۳۹۳، صص ۶۷-۷۰).

۲-۵- مدیریت شهری فناور محور

گسترش چشمگیر شهرنشینی و افزایش جمعیت شهرها در دهه های اخیر، مسبب مشکلات و چالش های جدی در شهرها شده است، به نحوی که مدیران شهری، در شهرهای بزرگ دیگر قادر نیستند با روش های سنتی و معمول گذشته این چالش ها را حل نموده و در ارائه خدمات به شهروندان موفقیت کسب کنند. در عصر حاضر اطلاعات و اطلاع رسانی، مهمترین ابزار راهبردی برای مدیریت و اداره شهرها است، آنچه امروزه توسعه و بهره وری خدمات، حل مشکلات شهرها و کسب رضایت شهروندان را تضمین می کند، استفاده از فناوری های نوین به خصوص فناوری اطلاعات و ارتباطات در مدیریت شهری است که تحت عنوان مدیریت شهری فناور محور با اهداف خدمات رسانی سریع، دقیق و کامل به شهروندان، مطرح می شود. مدیریت شهری فناور محور، مدیریتی است پیشرفته در دو فضای مجازی و واقعی که در آن فناوری اطلاعات و ارتباطات به کلیه ساختارهای مدیریتی نفوذ کرده و باعث تحول در سیستم مدیریت شهری، عملکرد و خدمات آنان شده است به طوریکه مدیران

جدول ۲. مشخصات فردی پاسخ دهندگان (شهروندان)؛ منبع: نتایج مستخرج از پرسشنامه

تحصیلات				سن					جنسیت		پاسخ دهندگان
دکترای و بالاتر	فوق لیسانس	لیسانس	دیپلم و فوق دیپلم	زیر دیپلم	بالای ۵۰ سال	۴۱ تا ۵۰ سال	۳۱ تا ۴۰ سال	۲۱ تا ۳۰ سال	زیر ۲۰ سال	مرد	
۴۱	۸۱	۱۴۸	۹۸	۱۲	۳۵	۴۲	۸۵	۱۹۷	۲۱	۱۲۹	۲۵۱
۳۸۰				۳۸۰					۳۸۰		جمع کل

جدول ۳. مشخصات فردی پاسخ دهندگان (متخصصان)؛ منبع: نتایج مستخرج از پرسشنامه

رشته تخصصی			مرتبۀ دانشگاهی				جنسیت		پاسخ دهندگان
مدیریت شهری	فناوری اطلاعات	شهرسازی	استاد	دانشیار	استادیار	مربی	مرد	زن	
۵	۱۲	۱۳	۱	۹	۲۰	۰	۲۳	۷	
۳۰			۳۰				۳۰		جمع کل

توجه: کلیه متخصصان دارای مدرک دکترای تخصصی بودند.

پرسش گردید، سپس تجزیه و تحلیل های لازم به کمک نرم افزار SPSS صورت پذیرفت که نتایج حاصله به شرح زیر می باشد:

۱-۳- مشخصات فردی پاسخ دهندگان

این افراد در دو گروه طبقه بندی شدند: گروه اول شهروندان (حجم نمونه: ۳۸۰ نفر) و گروه دوم متخصصان (حجم نمونه: ۳۰ نفر)، که مشخصات آنان، به شرح جداول شماره ۲ و ۳ ارائه می گردد:

۲-۳- سنجش امکانات فناورانه خدمات رسان در شهرهای ایران

برای حصول این بخش، ابتدا به روش کتابخانه ای، پژوهش های محققان، سایت های علمی و تخصصی، سایت شهرداری های داخل و خارج کشور (شهر های الکترونیک) مورد بررسی قرار گرفت و امکانات فناورانه خدمات رسان جمع بندی گردید و با طراحی پرسشنامه مقدماتی در خصوص انتخاب شاخص ها و متغیرهای مرتبط با امکانات فناورانه خدمات رسان، به کمک روش میدانی، از تعدادی از متخصصان مربوطه (رشته های تخصصی شهرسازی، فناوری اطلاعات و

شهری و مسئولین محلی می توانند در سطح کلان و خرد به کمک فناوری های نوین به خصوص فناوری های اطلاعاتی و ارتباطاتی نسبت به مدیریت، نظارت و خدمات رسانی به شهروندان در هر مکان و زمانی به شیوه های با ثبات، قابل اطمینان، با امنیت تمام، سریع و دقیق به صورت شبانه روزی اقدام نمایند.

۳- تجزیه و تحلیل پژوهش

پس از استخراج متغیرها و شاخص های مورد نظر و تایید پایایی گویه ها، اقدام به طراحی پرسشنامه بر مبنای فرضیات مطروحه کردیم که برای نمونه برداری از مناطق ۱۲ گانه شهر تبریز، ابتدا به روش وزن دهی با توجه به جمعیت هر منطقه، نمونه مورد نظر برای هر منطقه مشخص و با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای یک مرحله ای به صورت تصادفی از شهروندان مناطق پرسش گردید، همچنین جهت بررسی های تخصصی و بهره مندی از دیدگاه اساتید و کارشناسان، از ۳۰ نفر از متخصصان حوزه های شهرسازی، فناوری اطلاعات و ارتباطات و مدیریت شهری در دانشگاه های تبریز در خصوص تایید یا رد متغیرهای مورد بررسی

جدول ۴. آمار توصیفی: درصد فراوانی کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان؛ منبع: نتایج مستخرج از پرسشنامه

ردیف	کیفیت دسترسی	بسیار ضعیف	ضعیف	متوسط	خوب	خیلی خوب	میانگین شهر	انحراف معیار	رتبه
۱	تلفن همراه هوشمند (با قابلیت نصب و راه اندازی نرم افزارهای خدمات رسان)	۰	۰	۳/۱۵	۵۵	۴۱/۸۵	۴/۴۶	۱/۰۳	۱
۲	دستگاه پایانه فروش (کارت خوان پوز)	۸/۱۶	۲۲/۱	۳۰	۲۵	۱۴/۷۴	۳/۷۷	۱/۲۱	۶
۳	دستگاه خودپرداز (عابر بانک)	۵	۱۱/۳۱	۲۴/۲۱	۳۲/۸۹	۲۶/۵۹	۴/۱۲	۱/۱۴	۳
۴	دسترسی به کامپیوتر / لپ تاپ / تبلت و اینترنت در منزل	۰	۹/۲۱	۲۶/۰۵	۳۴/۷۴	۳۰	۴/۱۸	۱/۱۶	۲
۵	کافی نت	۷/۳۷	۱۹/۷۴	۳۹/۷۴	۲۸/۴۲	۴/۷۳	۳/۹۱	۱/۱۲	۵
۶	دفتر پیشخوان دولت	۵/۲۶	۱۸/۱۶	۴۴/۷۴	۱۸/۴۲	۱۳/۴۲	۳/۹۷	۱/۱۵	۴
۷	پلیس ۱۰+ و خدمات الکترونیک انتظامی	۱۴/۲۱	۲۸/۴۲	۲۹/۲۱	۱۷/۳۷	۱۰/۷۹	۲/۹۲	۰/۸۲	۸
۸	دفتر ارائه خدمات کامپیوتری، نرم افزاری و اینترنتی	۱۱/۸۴	۲۷/۳۷	۴۳/۴۲	۱۳/۹۵	۳/۴۲	۳/۷۱	۱/۲۳	۷
۹	نرم افزارهای خدمات رسان	۲۷/۹	۴۹/۲۱	۱۶/۰۵	۶/۸۴	۰	۲/۵۷	۱/۲۲	۹

مدیریت شهری

فصلنامه مدیریت شهری
Urban Management
شماره ۴۷ تابستان ۹۶
No.47 Summer 2017

۳۹۱

۳-۳- سنجش کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان

از نظر آمار توصیفی: میزان درصد فراوانی، کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان در شهر مورد مطالعه (تبریز)، براساس جدول شماره (۴) بدین شرح است؛ کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه، تلفن همراه هوشمند، دسترسی به کامپیوتر / لپ تاپ / تبلت و اینترنت در منزل، دستگاه خودپرداز (عابر بانک) در حد خیلی مطلوب و دسترسی به دفاتر پیشخوان دولت، کافی نت، دستگاه پایانه فروش (کارت خوان پوز)، دفاتر ارائه خدمات کامپیوتری، نرم افزاری و اینترنتی در حد مطلوب و دسترسی به پلیس ۱۰+ و خدمات الکترونیک انتظامی و نرم افزارهای خدمات رسان در حد نامطلوب قرار دارد. همچنین از دیدگاه بررسی تحلیلی، برای سنجش کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان در شهر مورد مطالعه (تبریز)، از آزمون تی تک نمونه ای استفاده کردیم که با توجه به شرایط موجود، مقدار آزمون (test value) برابر ۳ در نظر گرفته شد، بنابراین اگر میانگین پاسخ های هر یک از شاخص ها

ارتباطات، مدیریت شهری: به تعداد ۳۰ نفر) درخواست گردید با تکمیل پرسشنامه ها، اعتبار صوری متغیرها (با حذف، اصلاح و تایید گویه ها) بررسی کنند که نتایج حاصله جهت سنجش پایایی گویه ها، به کمک ضریب آلفای کرونباخ تجزیه و تحلیل گردید. میانگین مقدار آلفای محاسبه شده برای همه گویه های مورد استفاده ۰/۸۶۳ بدست آمد که با توجه به نزدیک بودن این ضریب به عدد یک، نشان از اعتبار علمی آن و حاکی از انسجام درونی بیشتر گویه ها بوده است که بیانگر انتخاب صحیح شاخص ها و متغیرهای مدنظر می باشد (جدول شماره ۱).

بنابراین می توان گفت؛ از دیدگاه متخصصان و اساتید ایرانی، تلفن همراه هوشمند، دسترسی به کامپیوتر- لپ تاپ، تبلت و اینترنت در منزل، دستگاه خودپرداز (عابر بانک)، دسترسی به دفاتر پیشخوان دولت، کافی نت، دستگاه پایانه فروش (کارت خوان پوز)، دفاتر ارائه خدمات کامپیوتری، نرم افزاری و اینترنتی و دسترسی به پلیس ۱۰+ و خدمات الکترونیک انتظامی و نرم افزارهای خدمات رسان، امکانات فناورانه خدمات رسان در شهرهای ایران می باشند.

جدول ۵. آزمون تی: سنجش میزان کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان؛ منبع: نتایج مستخرج از پرسشنامه

One-Sample Test								
امکانات فناورانه خدمات رسان	Test Value = 3							
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean	Std. Deviation	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
							Lower	Upper
تلفن همراه هوشمند	۲۷,۶۷۸	۳۷۹	۰,۰۰۰	۴,۴۶۳۲	۱,۰۳۰۵۲	۱,۴۶۳۱۶	۱,۳۵۹۲	۱,۵۶۷۱
دستگاه پایانه فروش	۱۲,۴۲۸	۳۷۹	۰,۰۲۲	۳,۷۷۶۳	۱,۲۱۷۷۱	۰,۷۷۶۳۲	۰,۶۵۳۵	۰,۸۹۹۱
دستگاه خودپرداز	۱۹,۰۸۶	۳۷۹	۰,۰۰۱	۴,۱۲۳۷	۱,۱۴۷۶۶	۱,۱۲۳۶۸	۰,۰۰۷۹	۱,۲۳۹۴
دسترسی به کامپیوتر لپ تاپ، تبلت و اینترنت در منزل	۱۹,۸۶۵	۳۷۹	۰,۰۰۱	۴,۱۸۹۵	۱,۱۶۷۲۳	۱,۱۸۹۴۷	۱,۰۷۷۱	۱,۳۰۷۲
کافی نت	۱۵,۷۸۹	۳۷۹	۰,۰۰۵	۳,۹۱۰۵	۱,۱۲۴۱۶	۰,۹۱۰۵۳	۰,۷۹۷۱	۱,۰۳۳۹
دفتر پیشخوان دولت	۱۶,۴۸۶	۳۷۹	۰,۰۰۴	۳,۹۷۸۹	۱,۱۵۷۵۵	۰,۹۷۸۹۵	۰,۸۶۲۲	۱,۰۹۵۷
پلیس +۱۰	۰,۳۲۲-	۳۷۹	۰,۷۵۲	۲,۹۹۸۶	۰,۸۲۷۸۴	-۰,۰۷۱۴۳	-۰,۵۴۹۹	۰,۴۰۷۱
دفتر ارائه خدمات کامپیوتری، نرم افزاری و اینترنتی	۱۱,۲۵۳	۳۷۹	۰,۰۳۵	۳,۷۱۰۵	۱,۲۳۰۸۲	۰,۷۱۰۵۳	۰,۵۸۶۴	۰,۸۳۳۴
نرم افزارهای خدمات رسان	-۱,۳۱۲	۳۷۹	۰,۲۱۲	۲,۵۷۱۴	۱,۲۲۲۵۰	-۰,۴۲۸۵۷	-۱,۱۳۴۴	۰,۲۷۷۳
جمع بندی کلی کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان	۷,۳۰۵	۳۷۹	۰,۰۳۶	۳,۷۳۹۱	۱,۲۴۳۹۶	۰,۸۰۹۵۲	۰,۵۹۰۲	۱,۰۲۸۹

بیشتر از ۳ و معناداری کمتر از ۰/۰۵)، در نتیجه این سه شاخص در وضعیت خیلی مطلوب قرار دارند و از آنجائیکه میانگین دسترسی به دفتر پیشخوان دولت (۳/۹۷) و معناداری آن (۰,۰۰۴)، کافی نت (۳/۹۱) و معناداری آن (۰,۰۰۵)، میانگین دسترسی به دستگاه پایانه فروش (کارت خوان پوز) (۳/۷۷) و معناداری آن (۰,۰۲۲=Sig) و دفاتر ارائه خدمات کامپیوتری، نرم افزاری و اینترنتی (۳/۷۱) و معناداری آن (۰,۰۳۵) است، (با توجه به میانگین بیشتر از ۳ و معناداری کمتر از ۰/۰۵، در نتیجه این چهار شاخص در وضعیت مطلوب قرار دارند و از آنجائیکه میانگین دسترسی به پلیس +۱۰ و خدمات الکترونیک انتظامی (۲/۹۲) و معناداری آن (۰,۷۵۲) و میانگین نرم افزارهای خدمات رسان (۲/۵۷) و معناداری آن (۰,۲۱۲) است، (با توجه به میانگین کمتر از ۳ و معناداری بیش از ۰/۰۵، در نتیجه

بیشتر از ۳ باشد، بدین معنی است که از نظر جامعه مورد نظر، شاخص دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان شهر در سطح بهتری قرار دارد و چنانچه مساوی یا کمتر از ۳ باشد، نشان دهنده ضعیف بودن این دسترسی ها است.

$$\begin{cases} H_0: \mu \leq 3 \\ H_1: \mu > 3 \end{cases}$$

که پس از انجام تجزیه و تحلیل های مربوطه، نتایج (جدول شماره ۵) به شرح زیر بدست آمد: میانگین کیفیت دسترسی شهروندان به تلفن همراه هوشمند (۴/۴۶) و معناداری آن (۰,۰۰۰=Sig)، میانگین دسترسی به کامپیوتر / لپ تاپ / تبلت و اینترنت در منزل (۴/۱۸) و معناداری آن (۰,۰۰۱=Sig)، میانگین دسترسی به دستگاه خودپرداز (عابر بانک) (۴/۱۲) و معناداری آن (۰,۰۰۱) بدست آمد (با توجه به میانگین

جدول ۶. درصد فراوانی سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور؛ منبع: نتایج مستخرج از

پرسشنامه

ردیف	میزان آمادگی شهروندان برای مشارکت در امور شهری	بسیار کم	کم	تاحدودی	زیاد	خیلی زیاد	میانگین شهر	رتبه
۱	میزان آشنایی به کامپیوتر	۶/۷۱	۹/۰۹	۵۱/۱۷	۱۹/۵	۱۳/۵۳	۴/۲۶	۴
۲	میزان آشنایی به تلفن همراه هوشمند	۵/۸۱	۷/۴۱	۵۱/۱	۱۹/۵	۱۶/۱۸	۴/۵۳	۲
۳	کار با کامپیوتر / لپ تاپ	۸/۸۱	۱۵/۴۵	۳۹/۰۸	۲۱/۷۸	۱۴/۸۸	۴/۰	۶
۴	استفاده از اینترنت	۳/۲	۱۱/۳۱	۲۸/۵	۳۸/۳۹	۱۸/۶	۴/۴	۳
۵	استفاده از نرم افزارهای خدمات رسان	۴۶/۵۵	۲۹/۳۳	۲۱/۰۲	۳/۱	۰	۲/۲۶	۱۵
۶	استفاده از شبکه های ارتباطی مجازی و ایمیل	۱۳/۲۱	۱۰/۰۴	۴/۴۱	۴۳/۰۹	۲۹/۲۵	۴/۱۳	۵
۷	استفاده از خدمات الکترونیکی بانکها (همراه بانک ، اینترنت بانک و...)	۱۲/۱۱	۱۴/۸۷	۴۰/۱۳	۱۹/۷۱	۱۳/۱۸	۳/۶	۸
۸	میزان استفاده از خرید و فروش الکترونیکی (تجارت الکترونیکی)	۴۰/۲۴	۳۱/۷۶	۱۸/۵	۹/۵	۰	۲/۴۶	۱۴
۹	استفاده از آموزش مجازی (دوره های کوتاه مدت، بلند مدت، دانشگاه مجازی و...)	۶۵/۲۱	۱۶/۴۵	۱۳/۱۵	۵/۱۹	۰	۲/۱۳	۱۶
۱۰	انجام تحقیقات علمی از طریق اینترنت	۲/۰۵	۲۶/۱۷	۴۹/۳۶	۱۵/۰۱	۷/۴۱	۳/۴	۹
۱۱	استفاده از سرگرمی های مجازی (بازی، رخدادهای ورزشی، شبکه های اجتماعی، خدمات مذهبی و فرهنگی و...)	۱۱/۱۲	۲۴/۱۵	۳۹/۹	۱۹/۸	۵/۰۳	۲/۹۳	۱۱
۱۲	استفاده از خدمات پزشکی مجازی (رزرو نوبت، مشاوره، اطلاعات پزشکی و دارویی، پیشگیری از بیماری ها و...)	۳۶/۵۸	۳۲/۳۳	۲۲/۵	۸/۰۹	۰/۵	۲/۶	۱۳
۱۳	بهره مندی از خدمات الکترونیکی مسافرتی (رزرو بلیط، هتل و...)	۳۵/۰۷	۳۱/۵۱	۲۷/۶	۵/۷۶	۰/۰۶	۲/۸	۱۲
۱۴	دسترسی به رسانه های مجازی، اخبار و رویدادهای شهری و کشور از طریق اینترنت	۹/۴	۱۶/۵۳	۴۷/۴	۱۶/۶۷	۱۰	۳/۸	۷
۱۵	شرکت در آموزش های علمی-کاربردی فناوری اطلاعات و ارتباطات	۸۹/۲۵	۹/۷۵	۱	۰	۰	۱/۵۳	۱۸
۱۶	میزان آشنایی به خدمات الکترونیکی دولت و نحوه کار با آن ها	۱۲/۵	۲۰/۵۱	۴۴/۰۴	۱۴/۷	۸/۲۵	۳/۲	۱۰
۱۷	مدیریت زمان به کمک فناوری های نوین	۸۱/۳۲	۱۰/۱	۷/۴۹	۱/۰۹	۰	۱/۹۳	۱۷
۱۸	میزان استفاده از دفاتر پیشخوان دولت، پست بانک، عابر بانک و...)	۰	۵/۰۱	۲۹/۵۹	۵۴/۹۱	۱۰/۴۹	۴/۶۶	۱

مدیریت شهری

فصلنامه مدیریت شهری
Urban Management
شماره ۴۷ تابستان ۹۶
No.47 Summer 2017

۳۹۳

این دو شاخص در حد نامطلوب قرار دارد و اما، نهایتاً مجموع میانگین کل کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسان از دیدگاه شهروندان تبریز، ۳/۷۳ (بیشتر از مقدار آزمون) و سطح معناداری ۰/۰۳۶ (کمتر از ۰/۰۵) و حد بالا و پایین فاصله اطمینان مثبت بدست آمد که نشان می دهد در کل، کیفیت دسترسی به امکانات فناورانه خدمات رسان در شهر تبریز در حد مناسبی قرار دارد.

جمع بندی کلی

۳-۴- سنجش سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور از نظر آمار توصیفی: درصد فراوانی سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور در شهر مورد مطالعه (تبریز)، براساس جدول شماره (۶) مشاهده می گردد، میزان استفاده از دفاتر پیشخوان دولت، پست بانک و عابر بانک، میزان آشنایی به تلفن همراه هوشمند، استفاده از اینترنت، میزان آشنایی به کامپیوتر، استفاده از شبکه

های ارتباطی مجازی و ایمیل، کار با کامپیوتر / لپ تاپ، دسترسی به رسانه های مجازی، اخبار و رویدادهای شهری و کشور از طریق اینترنت، استفاده از خدمات الکترونیکی بانکها (همراه بانک، اینترنت بانک و...)، انجام تحقیقات علمی از طریق اینترنت، میزان آشنایی به خدمات الکترونیکی دولت و نحوه کار با آن ها در حد مطلوب بوده و استفاده از سرگرمی های مجازی (بازی، رخدادهای ورزشی، شبکه های اجتماعی، خدمات مذهبی و فرهنگی و...)، بهره مندی از خدمات الکترونیکی مسافرتی (رزرو بلیط، هتل و...)، استفاده از خدمات پزشکی مجازی (رزرو نوبت، مشاوره، اطلاعات پزشکی و دارویی، پیشگیری از بیماری ها و...)، میزان استفاده از خرید و فروش الکترونیکی (تجارت الکترونیکی)، استفاده از نرم افزارهای خدمات رسان و استفاده از آموزش مجازی (دوره های کوتاه مدت، بلندمدت، دانشگاه مجاری و...) در حد متوسط می باشد و مدیریت زمان به کمک فناوری های نوین و شرکت در آموزش های علمی- کاربردی فناوری اطلاعات و ارتباطات در حد نامطلوب قرار دارند.

همچنین از دیدگاه بررسی تحلیلی، برای سنجش سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور در شهر مورد مطالعه (تبریز)، از آزمون تی تک نمونه ای استفاده کردیم که با توجه به شرایط موجود، مقدار آزمون (test value) برابر ۳ در نظر گرفته شد، بنابراین اگر میانگین پاسخ های هریک از شاخص ها بیشتر از ۳ باشد، بدین معنی است که از نظر جامعه مورد نظر، شاخص آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور در سطح بهتری قرار دارد و چنانچه مساوی یا کمتر از ۳ باشد، نشان دهنده پایین بودن میزان آمادگی شهروندان در این نظام است.

$$\begin{cases} H_0 : \mu \leq 3 \\ H_1 : \mu > 3 \end{cases}$$

که پس از انجام تجزیه و تحلیل های مربوطه، نتایج (جدول شماره ۷) به شرح زیر بدست آمد:

میانگین میزان استفاده از دفاتر پیشخوان دولت، پست

بانک و عابر بانک (۴/۶۶) و معناداری آن (۰,۰۰۰)، میانگین میزان آشنایی به تلفن همراه هوشمند (۴/۵۳) و معناداری آن (۰,۰۰۰)، میانگین استفاده از اینترنت (۴/۴) و معناداری آن (۰,۰۰۰)، میانگین میزان آشنایی به کامپیوتر (۴/۲۶) و معناداری آن (sig=۰,۰۰۰)، میانگین استفاده از شبکه های ارتباطی مجازی و ایمیل (۴/۱۳) و معناداری آن (۰,۰۰۰)، میانگین کار با کامپیوتر/ لپ تاپ (۴/۰) و معناداری آن (۰,۰۰۰)، میانگین دسترسی به رسانه های مجازی، اخبار و رویدادهای شهری و کشوری از طریق اینترنت (۳/۸) و معناداری آن (sig=۰,۰۰۱)، میانگین استفاده از خدمات الکترونیکی بانکها (همراه بانک، اینترنت بانک و...) (۳/۶) و معناداری آن (۰,۰۱۴)، میانگین انجام تحقیقات علمی از طریق اینترنت (۳/۴) و معناداری آن (۰,۰۴۲)، میانگین میزان آشنایی به خدمات الکترونیکی دولت و نحوه کار با آن ها (۳/۲) و معناداری آن (۰,۰۳۸) است، (با توجه به میانگین بیشتر از ۳ و معناداری کمتر از ۰/۰۵)، در نتیجه این ده شاخص در وضعیت مطلوب قرار دارند و نیز میانگین استفاده از سرگرمی های مجازی (بازی، رخدادهای ورزشی، شبکه های اجتماعی، خدمات مذهبی و فرهنگی و...) (۲/۹۳) و معناداری آن (۰,۰۵۲)، میانگین بهره مندی از خدمات الکترونیکی مسافرتی (رزرو بلیط، هتل و...) (۲/۸) و معناداری آن (۰,۴۷۸)، نوبت، مشاوره، اطلاعات پزشکی و دارویی، پیشگیری از بیماری ها و... (۲/۶) و معناداری آن (۰,۴۶۴)، میانگین میزان استفاده از خرید و فروش الکترونیکی (تجارت الکترونیکی) (۲/۴۶) و معناداری آن (۰,۵۵۶)، میانگین استفاده از نرم افزارهای خدمات رسان (۲/۲۶) و معناداری آن (۰,۶۱۰) و میانگین استفاده از آموزش مجازی (دوره های کوتاه مدت، بلندمدت، دانشگاه مجاری و...) (۲/۱۳) و معناداری آن (۰,۷۹۲) است، (با توجه به میانگین کمتر از ۳ و بیشتر از ۲ و معناداری بیش از ۰/۰۵)، در نتیجه این شش شاخص در حد متوسط و نامطلوب قرار دارد و میانگین مدیریت زمان به کمک فناوری های نوین (۱/۹۳) و معناداری آن

جدول ۷. آزمون تی: سنجش سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناوری محور

One-Sample Test								
میزان آمادگی شهروندان برای مشارکت در امور شهری	Test Value = 3						95% Confidence Interval of the Difference	
	T	Df	Sig. (2-tailed)	Mean	Std. Deviation	Mean Difference	Lower	Upper
	میزان آشنایی به کامپیوتر	۶.۱۴۱	۳۷۹	.۰۰۰	۴.۲۶۶۷	.۷۹۸۸۱	۱.۲۶۶۶۷	.۸۲۴۳
میزان آشنایی به تلفن همراه هوشمند	۹.۲۸۰	۳۷۹	.۰۰۰	۴.۵۳۳۳	۰.۶۳۹۹۴	۱.۵۳۳۳۳	۱.۱۷۸۹	۱.۸۸۷۷
کار با کامپیوتر / لپ تاپ	۴.۵۸۳	۳۷۹	.۰۰۰	۴.۰۰۰۰	.۸۴۵۱۵	۱.۰۰۰۰۰	.۵۳۲۰	۱.۴۶۸۰
استفاده از اینترنت	۷.۳۵۹	۳۷۹	.۰۰۰	۴.۴۰۰۰	.۷۳۶۷۹	۱.۴۰۰۰۰	.۹۹۲۰	۱.۸۰۸۰
استفاده از نرم افزارهای خدمات رسان	-۲.۹۵۵	۳۷۹	.۰۱۰	۲.۲۶۶۷	.۹۶۱۱۵	-.۷۳۳۳۳	-۱.۲۶۵۶	-.۲۰۱۱
استفاده از شبکه های ارتباطی مجازی و ایمیل	۵.۲۶۴	۳۷۹	.۰۰۰	۴.۱۳۳۳	.۸۳۳۸۱	۱.۱۳۳۳۳	.۶۷۱۶	۱.۵۹۵۱
استفاده از خدمات الکترونیکی بانکها(همراه بانک، اینترنت بانک و...)	۲.۸۰۶	۳۷۹	.۰۱۴	۳.۶۰۰۰	.۸۲۸۰۸	.۶۰۰۰۰	.۱۴۱۴	۱.۰۵۸۶
میزان استفاده از خرید و فروش الکترونیکی (تجارت الکترونیکی)	-۲.۰۸۶	۳۷۹	.۰۵۶	۲.۲۶۶۷	.۹۹۰۴۳	-.۵۳۳۳۳	-۱.۰۸۱۸	.۰۱۵۱
استفاده از آموزش مجازی (دوره های کوتاه مدت، بلند مدت، دانشگاه مجازی و...)	-۳.۳۸۹	۳۷۹	.۰۷۲	۲.۱۳۳۳	.۹۹۰۴۳	-.۸۶۶۶۷	-۱.۴۱۵۱	-.۳۱۸۲
انجام تحقیقات علمی از طریق اینترنت	۱.۸۷۱	۳۷۹	.۰۴۲	۳.۴۰۰۰	.۸۲۸۰۸	.۴۰۰۰۰	-.۰۵۸۶	.۸۵۸۶
استفاده از سرگرمی های مجازی (بازی، رخدادهای ورزشی، شبکه های اجتماعی، خدمات مذهبی و فرهنگی و...)	-۲.۶۶۹	۳۷۹	.۰۵۲	۲.۹۳۳۳	.۹۶۱۱۵	-.۰۶۶۶۷	-.۵۹۸۹	.۴۶۵۶
استفاده از خدمات پزشکی مجازی (رزرو نوبت، مشاوره، اطلاعات پزشکی و دارویی، پیشگیری از بیماری ها و...)	-۱.۴۶۸	۳۷۹	.۰۶۴	۲.۶۰۰۰	۱.۰۵۵۶۰	-.۴۰۰۰۰	-.۹۸۴۶	.۱۸۴۶

مدیریت شهری

فصلنامه مدیریت شهری
Urban Management
شماره ۴۷ تابستان ۹۶
No.47 Summer 2017

۳۹۵

۰/۰۰۱ (کمتر از ۰/۰۵) و حد بالا و پایین فاصله اطمینان مثبت بدست آمد که نشان می دهد در کل، میزان آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناوری محور در شهر تبریز، در حد مطلوب قرار دارد.

۴- جمع بندی و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی تحلیلی مشارکت شهروندان و امکانات فناورانه خدمات رسان در نظام

($\text{sig}=0.81$) و میانگین شرکت در آموزش های علمی - کاربردی فناوری اطلاعات و ارتباطات (۱/۵۳) و معناداری آن (۰.۸۴۱) است، (با توجه به میانگین کمتر از ۳ و معناداری بیش از ۰/۰۵)، در نتیجه این دو شاخص در حد ضعیف و نامطلوب قرار دارند و اما، نهایتاً مجموع میانگین کل میزان آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناوری محور از دیدگاه شهروندان تبریز، ۳/۲۵ (بیشتر از مقدار آزمون) و سطح معناداری

مدیریت شهری فناورمحور بصورت مطالعه موردی در شهر تبریز، به روش تحقیق توصیفی، تحلیلی و پیمایشی صورت پذیرفت که نتایج زیر حاصل گردید:

۱- از دیدگاه متخصصان و اساتید ایرانی (با توجه به میانگین مقدار ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۶۳ محاسبه شده برای همه گویه های مرتبط با امکانات فناورانه خدمات رسانی)، تلفن همراه هوشمند، دسترسی به کامپیوتر / لپ تاپ / تبلت و اینترنت در منزل، دستگاه خودپرداز (عابر بانک)، دسترسی به دفاتر پیشخوان دولت، کافی نت، دستگاه پایانه فروش (کارت خوان پوز)، دفاتر ارائه خدمات کامپیوتری، نرم افزاری و اینترنتی و دسترسی به پلیس ۱۰+ و خدمات الکترونیک انتظامی و نرم افزارهای خدمات رسانی، امکانات فناورانه خدمات رسانی در شهرهای ایران می باشند. در نتیجه فرضیه ما رد نشده بلکه اثبات شده و تکمیل می گردد.

۲- کیفیت دسترسی شهروندان کلانشهر تبریز به تلفن همراه هوشمند، کامپیوتر / لپ تاپ / تبلت و اینترنت در منزل، دستگاه خودپرداز، در وضعیت خیلی مطلوب قرار دارد.

۳- کیفیت دسترسی شهروندان کلانشهر تبریز به دفاتر پیشخوان دولت، کافی نت، دستگاه پایانه فروش (کارت خوان پوز) و دفاتر ارائه خدمات کامپیوتری، نرم افزاری و اینترنتی، در وضعیت مطلوب قرار دارد.

۴- کیفیت دسترسی شهروندان کلانشهر تبریز به خدمات الکترونیک انتظامی و نرم افزارهای خدمات رسانی، در حد نامطلوب قرار دارد.

۵- مجموع میانگین کل کیفیت دسترسی شهروندان به امکانات فناورانه خدمات رسانی از دیدگاه شهروندان تبریز، ۳/۷۳ (بیشتر از مقدار آزمون) و سطح معناداری ۰/۰۳۶ (کمتر از ۰/۰۵) و حد بالا و پایین فاصله اطمینان مثبت بدست آمد که نشان می دهد در کل، کیفیت دسترسی به امکانات فناورانه خدمات رسانی در شهر تبریز در حد مناسبی قرار دارد. در نتیجه فرضیه ما اثبات می گردد.

۶- بر مبنای نظر شهروندان کلانشهر تبریز، میزان استفاده از دفاتر پیشخوان دولت، پست بانک و عابر

بانک، آشنایی به تلفن همراه هوشمند، استفاده از اینترنت، آشنایی به کامپیوتر، استفاده از شبکه های ارتباطی مجازی و ایمیل، کار با کامپیوتر / لپ تاپ، دسترسی به رسانه های مجازی، اخبار و رویدادهای شهری و کشوری از طریق اینترنت، استفاده از خدمات الکترونیکی بانکها (همراه بانک، اینترنت بانک و...)، انجام تحقیقات علمی از طریق اینترنت، آشنایی به خدمات الکترونیکی دولت و نحوه کار با آن ها در وضعیت مطلوب قرار دارد.

۶- از دیدگاه شهروندان کلانشهر تبریز، استفاده از سرگرمی های مجازی (بازی، رخدادهای ورزشی، شبکه های اجتماعی، خدمات مذهبی و فرهنگی و...) (۲/۹۳)، بهره مندی از خدمات الکترونیکی مسافرتی (رزرو بلیط، هتل و...)، استفاده از خدمات پزشکی مجازی (رزرو نوبت، مشاوره، اطلاعات پزشکی و دارویی، پیشگیری از بیماری ها و...)، استفاده از خرید و فروش الکترونیکی (تجارت الکترونیکی)، استفاده از نرم افزارهای خدمات رسانی، استفاده از آموزش مجازی (دوره های کوتاه مدت، بلندمدت، دانشگاه مجازی و...) (۲/۱۳) در حد متوسط قرار دارد.

۷- از نظر شهروندان تبریز، بهره مندی از مدیریت زمان به کمک فناوری های نوین و شرکت در آموزش های علمی-کاربردی فناوری اطلاعات و ارتباطات در حد ضعیف و نامطلوب قرار گرفته اند.

۸- مجموع میانگین کل سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور از دیدگاه شهروندان تبریز، ۳/۲۵ (بیشتر از مقدار آزمون) و سطح معناداری ۰/۰۰۱ (کمتر از ۰/۰۵) و حد بالا و پایین فاصله اطمینان مثبت بدست آمد که نشان می دهد در کل، سطح آمادگی شهروندان برای مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور در شهر تبریز، در حد مطلوب قرار گرفته است. در نتیجه فرضیه ما اثبات می گردد. در حالت کلی می توان گفت؛ نتیجه این تحقیق بیانگر آن است که شهروندان شهر تبریز توانایی حضور و مشارکت در نظام مدیریت شهری فناور محور را دارند و همچنین امکانات حاضر در این شهر می توانند تا حد

قابل قبولی در این سیستم مدیریتی بهره‌وری کافی داشته باشند.

۵- پیشنهادها

براساس یافته‌های تحقق، در راستای توسعه مدیریت شهری فناور محور و تاکید بر امکانات فناورانه خدمات رسان و مشارکت شهروندان، پیشنهادهایی را به شرح زیر می‌توان ارائه داد:

۱- بهره‌مندی از دانش و تجارب کشورهای پیشرفته که از تکنولوژی‌های روز جهان در شهرهای خود برای ارائه خدمات به شهروندان بهره‌جسته‌اند.

۲- قیاس امکانات پیشرفته خدمات رسان در کشورهای اروپایی با امکانات داخل کشور و تلاش جهت ایجاد این امکانات فناورانه توسط محققان و متخصصان ایرانی در شرکت‌های دانش بنیان.

۳- توسعه کمی و کیفی مراکز خدمات رسان مجازی و پیشرفته و توزیع متعادل فضایی آنها در مناطق دوازده گانه کلانشهر تبریز.

۴- حمایت از تحقیقات و پژوهش‌های شرکت‌های دانش بنیان در زمینه فناوری اطلاعات مرتبط با امور شهری و عملیاتی نمودن نتایج این تحقیقات در راستای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی.

۵- تولید برنامه‌های آموزشی در خصوص اهمیت مدیریت شهری فناور محور برای شهروندان و مدیران شهری و تلاش جهت فرهنگ سازی اجرای برنامه‌های مرتبط با آن.

۶- گسترش زمینه‌های مشارکت مردمی در امور شهری و توجیه مدیران شهری مبنی بر اهمیت و جایگاه مشارکت شهروندان در موفقیت مدیریت شهری.

منابع و مآخذ

۱. باباناسب، رسول و ضرابی، اصغر (۱۳۹۳) تحلیلی بر شاخص‌های شهروند الکترونیکی از نظر شهروندان در شهر تبریز، فصلنامه علمی - پژوهشی مطالعات شهری، شماره سیزدهم، زمستان، صفحات ۵۷-۷۰.

۲. برک پور، ناصر و اسدی، ایرج (۱۳۸۸) مدیریت و حکمروایی شهری، انتشارات معاونت پژوهشی دانشگاه

هنر، تهران، صفحه ۷۹.

۳. تقوایی، مسعود و باباناسب، رسول و موسوی، چمران (۱۳۸۸) تحلیلی بر سنجش عوامل موثر بر مشارکت شهروندان در مدیریت شهری، مطالعه موردی: منطقه ۴ شهر تبریز، فصلنامه مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، سال اول، شماره دوم، پائیز، صفحات ۱۹-۳۶.

۴. جلالی، علی اکبر (۱۳۸۲) شهر الکترونیک، مرکز انتشارات دانشگاه علم و صنعت ایران، چاپ اول، تهران، ۱۸۰ صفحه.

۵. حبیبی، سیدمحسن و سعیدی رضوانی، هادی (۱۳۸۴) شهرسازی مشارکتی کاوشی نظری در شرایط ایران، نشریه هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، شماره ۲۴، ۶. حداد عادل، غلامعلی (۱۳۸۰) دانشنامه جهان اسلام، جلد ۶، بنیاد دائرة المعارف اسلامی، ص ۳۸۱.

۷. دیداریان، میثم (۱۳۹۲) آشنایی با اصول و مبانی شهر الکترونیک (بارویکرد شهرسازی)، انتشارات شاهد دانشگاه ارومیه، چاپ اول، ارومیه، ۲۹۴ صفحه.

۸. سعید نیا، احمد (۱۳۷۹) مدیریت شهری، تهران: مرکز مطالعات برنامه ریزی شهری، وزارت کشور.

۹. شایبیر جیما، جی (۱۹۹۸) مدیریت شهر، خط مشی‌ها و نوآوری‌ها در کشورهای در حال توسعه، ترجمه: پرویز زاهدی (۱۳۷۹)، شرکت پردازش و برنامه ریزی شهری تهران، صفحه ۱۳-۲۳.

۱۰. شیعه، اسماعیل (۱۳۸۲) لزوم تحول مدیریت شهری در ایران، مجله جغرافیا و توسعه، شماره ۱، دانشگاه زاهدان.

۱۱. طباطبایی، سیداحمد (۱۳۸۶) مثلث توسعه یافتگی عصر دیجیتال توانمندی منابع انسانی دولت الکترونیک و شهروند الکترونیکی (توسعه خدمت رسانی)، اولین کنفرانس بین‌المللی شهرداری الکترونیکی، سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور، تهران.

۱۲. طوسی، محمدعلی (۱۳۷۰) مشارکت در مدیریت و حاکمیت، مرکز آموزشی مدیریت دولتی، جلد اول، تهران.

۱۳. عدالت خواه، محمد (۱۳۷۵) برای تحقق مشارکت

مدیریت شهری

فصلنامه مدیریت شهری
Urban Management
شماره ۴۷ تابستان ۹۶
No.47 Summer 2017

۳۹۷

Concepts , Principles , Techniques And Education , Cities , Vol 18, No 5, pp331-345.

23. Counsell, J, Smith, S, & Bates-Brkljac, N.(2006). Web 3D based dialogue for public participation and the VEPs Project. In Proceedings of the conference on information visualization (pp.343-348). London, England, July 5-7.

24. Foster_Fishman, PG, Pierce SJ. and Van Egeren LA, (2009). Who Participates and Why: Building a Process Model of Citizen Participation. In: Health Educ Behav. 36(3): 550-569.

25. Halachmi. A. (2011) Citizen Participation and Performance Measurement: Operationalizing Democracy Through Better Accountability, Rutgers University.

26. Hsiao, N. (2003). The Management of Citizen Participation in Taiwan: A Case study of Taipei City Government's Citizen Complaints System. In: International Journal of Public Administration, Vol. 25(5): 525-547.

27. Jiang, J. and Zhou, P. (2004). Public participation in urban governance, Political Science Research, No. 3. Accessed at 29/07/2014, <http://www.china-europa-forum.net/bdfdoc-279-en.html>.

28. McGill, Ronald , 1998. Urban Management In Developing Countries, Cities, Vol 15 , No 6 , pp 463-471.

29. Stewart , Kennedy , 2006. Designing Good Urban Governance Indicators : The Importance Of Citizen Participation And Its Evaluation In Greater Vancouver. Citea , Vol 23 , No 3 , pp 196-204.

30. Wu, H., He, Z. and Gong, J.(2010). A virtual globe- based 3D visualization and interactive framework for public participation in urban planning processes, Computers, Environment and Urban Systems 34: 291- 298.

مردم، مجله معماری و شهرسازی، دوره ششم، شماره ۳، تهران.

۱۴. عظیمی، نورالدین و اسماعیل پور، رضا و حیدری، سمیرا (۱۳۹۴) ارزیابی عوامل موثر بر مشارکت الکترونیکی شهروندان در مدیریت امور شهری، سال هفتم، شماره بیست و ششم، صفحه ۱۸۹-۲۰۶.

۱۵. علوی تبار، علیرضا (۱۳۷۹) بررسی الگوی مشارکت شهروندان در اداره امور شهرها (تجارب جهانی و ایران)، سازمان شهرداری های کشور، جلد دوم، تهران.

۱۶. علیزاده، کتابون و رضوی نژاد، مرتضی و رادفر، مینا (۱۳۹۳) بررسی نقش و مشارکت مردم در اداره امور شهری، فصلنامه مطالعات برنامه ریزی شهری، سال اول، شماره اول، بهار، صفحه ۶۱-۸۷.

۱۷. کاظمیان، غلامرضا و میرعابدینی، سیده زهره (۱۳۹۰) آسیب شناسی مدیریت یکپارچه شهری در تهران از منظر سیاستگذاری و تصمیم گیری شهری، نشریه هنرهای زیبا - معماری و شهرسازی، شماره ۴۶، تابستان، صفحات ۲۷-۳۸.

۱۸. متواضع، مرتضی (۱۳۸۴) شهروند الکترونیکی، خودآموز مهارتهای زندگی online، انتشارات موسسه فرهنگی هنری دیباگران تهران، مجتمع فنی تهران، آذرماه.

۱۹. وان دیک، ماین پیتر، (۱۳۹۳) مدیریت شهری از نظریه تا عمل: اداره شهرها در کشورهای در حال توسعه، ترجمه: غلامرضا کاظمیان و حامد رستگار، اداره کل مطالعات اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران، انتشارات تیسرا، صفحه ۳۵.

۲۰. وبستر، کریس (۲۰۰۶) مدیریت شهری از نظریه تا عمل، ترجمه: غلامرضا کاظمیان، اداره کل مطالعات اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران، انتشارات تیسرا، صفحه ۱۵-۱۹.

21. Barton, J., Plume, J., & Parolin, B.(2005). Public participation in a spatial decision support system for public housing. Computers, Environment and Urban Systems (29), 630- 652.

22. Chakrabarty, B, K. 2001. Urban Management ,

مدیریت شهری

فصلنامه مدیریت شهری
Urban Management
شماره ۴۷ تابستان ۹۶
No.47 Summer 2017

۳۹۸